Lidický zpravodaj

červen 2020 · číslo 06 · ročník 24 · zdarma

Lidické výhledy…

Od té doby, co mám foťák si jich všímám čím dál tím víc…😊
Jsou totiž naprosto fenomenální.
Každý den nám kolem nás rozehrává příroda neuvěřitelnou scenérii.
Zastavme se na chvíli a všímejme si světa kolem nás ♥

Milí a milé,

Tak je to tady, konečně nás pomalu pouští z klece, hurá jupí juch! 😊
Navíc počasí nám vyloženě přeje, je krásně, tak neváhejte jakékoliv volné chvíle využít k procházkám přírodou, práci na zahrádce nebo si na té zahrádce dejte kafíčko a vyberte si k tomu nějakou skvělou knihu z naší knihovny, která nyní také funguje online, přestože jinak je stále zavřená a buduje se nám nová krásná. Už se na ní mooooc těším!

Vaše Míša Klapalová, zpravodajka, co jde sklízet ředkvičky

JUBILANTI V MĚSÍCI ČERVNU

Věra IBLOVÁ
Alena SÝKOROVÁ
Květuše MULÁKOVÁ
Ladislav HUML
Vladimíra KRUPIČKOVÁ

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti ☺

---

75. VÝROČÍ UKONČENÍ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Text: Veronika Kellerová, starostka obce Foto: Pavel Horešovský

I letos v době roušek a karanténních omezení jsme tak jako každý rok uctili 75. výročí ukončení druhé světové války položením věnce k hrobu lidických mužů. Milou změnou v letošním pietním aktu bylo připojení staronové zaměstnankyně Památníku Lidice Ing. Jitky Müllerové k naší malé skupince ve složení Veronika Kellerová, Tomáš Skála a Pavel Horešovský.

ZÁPIS Č. 12/2020 z veřejného zasedání OZ Lidice konaného dne 13.05.2020 v 17:00 hodin v zasedací místnosti OÚ Lidice

Přítomni: V. Kellerová, T. Skála, M. Klapalová, B. Kučera, M. Ramba, Ing. Monika Vaňhová MBA, H. Kohoutová
Ověřovatelé: M. Klapalová, M. Ramba
Zapsala: Martina Toulcová
Zasedání zahájila starostka obce v 17:00 hodin, přečetla a doplnila program. Ing. Monika Vaňhová MBA se dostavila na veřejné zasedání v 17:40 hodin.
OZ program schválilo.

Program:

1) Schválení opravy havarijního stavu elektrických rozvodů v knihovně a její následná úprava a modernizace
2) Schválení závěrečných úprav rozpočtu 2019
3) Projednání žádosti Tělovýchovné jednoty Sokol Lidice o finanční podporu na rok 2020
4) Projednání žádosti Mysliveckého spolku Orel Lidice o finanční podporu na rok 2020
5) Projednání žádosti Linky bezpečí, z.s. o finanční podporu
6) Projednání žádosti Občanského spolku Lidice o finanční příspěvek na rok 2020
7) Projednání žádosti SDH Hřebeč o poskytnutí finančního daru ke koupi nové požární stříkačky
8) Projednání úlevy na nájemném v obecních prostorách obchodního střediska na základě epidemiologické situace v ČR po dobu nouzového stavu
9) Schválení Dohody o vytvoření společného školského obvodu mezi městem Buštěhrad a obcí Lidice a schválení příspěvku na žáka
10) Schválení přijetí dotace z IROPU na rekonstrukci hřbitova a vyhlášení výběrového řízení na zhotovitele
11) Různé

AD1) Starostka obce navrhla OZ, aby se opravil havarijní stav elektrických rozvodů v knihovně a její následná úprava a modernizace. OZ schválilo tento návrh. OZ schválilo na stavební a elektrikářské práce 100.000,- Kč a na úpravu a modernizaci knihovny 100.000,- Kč.
Hlasování Pro: 6 Proti: 0 Zdržel: 0

AD2) OZ se seznámilo se závěrečnými úpravami rozpočtu roku 2019 a následně bylo hlasováno. OZ schválilo úpravy rozpočtu roku 2019.
Hlasování Pro: 6 Proti: 0 Zdržel: 0

AD3) Starostka obce předložila OZ žádost Tělovýchovné jednoty Sokol Lidice o finanční podporu na rok 2020. OZ schválilo žádost Tělovýchovné jednoty Sokol Lidice o finanční podporu na rok 2020 ve výši 90.000,- Kč.

Hlasování Pro: 6 Proti: 0 Zdržel: 0

AD4) Starostka obce předložila OZ žádost Mysliveckého spolku Orel Lidice o finanční podporu na rok 2020. OZ schválilo žádost Mysliveckého spolku Orel Lidice o finanční podporu na rok 2020 ve výši 15.000,- Kč.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD5) Starostka obce předložila OZ žádost Linky bezpečí, z.s. o finanční podporu. OZ tuto žádost projednalo a schválilo finanční příspěvek ve výši 5.000,- Kč.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD6) Starostka obce předložila OZ žádost Občanského spolku Lidice o finanční příspěvek na rok 2020. OZ tuto žádost projednalo a schválilo finanční příspěvek ve výši 10.000,-
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD7) Starostka obce předložila OZ žádost SDH o poskytnutí finančního daru pro žákovské družstvo mladých hasičů Hřebeč na koupi nové požární stříkačky na závody. OZ projednalo tuto žádost a schválilo finanční příspěvek ve výši 10.000,- Kč.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD8) Starostka obce podala návrh OZ k projednání úlevy na nájemném v obecních prostorách obchodního střediska na základě epidemiologické situace v ČR po dobu nouzového stavu. OZ schválilo tento návrh, schválilo úlevu na nájemném v obchodním středisku v podobě dvou nájmů na základě epidemiologické situace v ČR po dobu nouzového stavu.
Hlasování Pro: 6 Proti: 0 Zdržel: 1 (H.Kohoutová)

AD9) Starostka obce předložila OZ Dohodu o vytvoření společného školského obvodu mezi městem Buštěhrad a obcí Lidice. OZ schválilo tuto Dohodu a pověřilo starostku obce jejím podpisem.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

Dále starostka obce informovala o příspěvku na žáka, který musí obec Lidice za každého žáka městu Buštěhrad uhradit. OZ schválilo uhradit příspěvek na každého žáka ve výši 2.000,- Kč.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

AD10) Starostka obce informovala OZ o přijetí dotace i IROPU na revitalizaci hřbitova v Lidicích. OZ schválilo přijetí dotace z IROPU na revitalizaci hřbitova v památkové oblasti v obci Lidice.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

Dále starostka obce podala návrh na vyhlášení výběrového řízení na zhotovitele na revitalizaci hřbitova v Lidicích. OZ schválilo vyhlášení výběrového řízení a pověřilo tímto starostku obce.
Hlasování Pro: 7 Proti: 0 Zdržel: 0

Zasedání ukončeno v 18:11 hodin.

INFORMACE PRO ZÁKAZNÍKY JEDNOTY KLADNO – COOP LIDICE

Provozovna COOP v Lidicích vás zve do svých prostor v následující prodejní době:

Pondělí	7-12	13-16
Úterý	7-11	------
Středa	7-12	13-15
Čtvrtek	7-12	13-15
Pátek	7-12	13-16
Sobota	zavřeno	
Neděle	zavřeno	

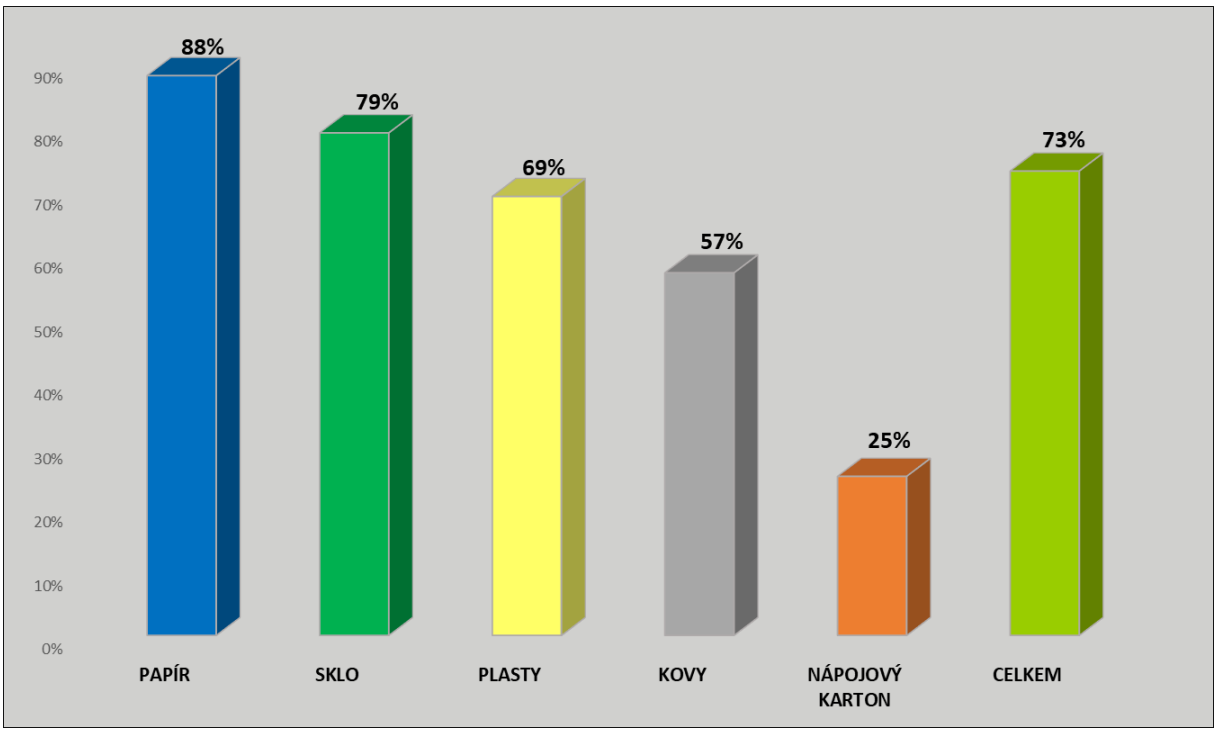
ČEŠI STÁLE NA ŠPIČCE V TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V EU. KAŽDÝ Z NÁS VYTŘÍDIL V ROCE 2019 DO BAREVNÝCH POPELNIC PŘES 51 KILOGRAMŮ ODPADU.

Text: Kristýna Sklenářová, Agentura Ex voto

Za evropské premianty v třídění odpadu jsou Češi označováni právem. Meziročně dosáhli dalšího zlepšení v množství vytříděného odpadu, a to již poněkolikáté v řadě. V roce 2019 vytřídil každý z nás v průměru 51,3 kilogramu papíru, plastů, skla a nápojových kartonů, což je meziroční nárůst o více než 2 kilogramy odpadů vytříděných do barevných kontejnerů.
S tříděním odpadů má zkušenost většina obyvatel ČR, pravidelně pak své odpady třídí téměř ¾ národa, přesně 73% obyvatel. Loni jsme vytřídili nejvíc papíru, téměř 22 kilogramů, dále pak 15,1 kilogramu plastů, bezmála 14 kilogramů skla a necelé půl kilo nápojových kartonů. A stále více třídíme i kovy, těch vytřídil každý obyvatel v průměru 13,9 kilogramu. Prostřednictvím sběrných systémů obcí se tak shromáždilo přes 693 tisíc tun vytříděných odpadů, což je o 4% více než v roce 2018.
„Členské státy Evropské unie, včetně České republiky, musí již několik let splnit nové ambiciózní cíle vyplývající z požadavků balíčku cirkulární ekonomiky. V praxi to bude znamenat třídit veškerý odpad, který lze recyklovat nebo jinak využít a na skládku ukládat jen minimum směsného odpadu, nejvýše však 10%. A obce i jejich

Občané se na to již začínají intenzivně připravovat," shrnul vývoj třídění odpadu Zbyněk Kozel, generální ředitel společnosti EKO-KOM, a.s.
Právě Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM zajišťuje v ČR již více než 20 let provoz systému třídění a recyklace obalových odpadů, které jsou významnou složkou tříděného komunálního odpadu. Do systému bylo na konci roku 2019 zapojeno 21197 firem a 6146 obcí ČR. Díky spolupráci s nimi je třídění odpadů v České republice dostupné pro 99% obyvatel. Aby bylo pro lidi co nejdostupnější a snadné, systém neustále spolupracuje s obcemi na dalším zahušťování sběrné sítě na třídění. Češi tak mohou třídit své odpady prostřednictvím 473 359 barevných kontejnerů a menších nádob na ulicích i přímo u rodinných domů. Jedno sběrné hnízdo tak slouží v průměru pro 118 obyvatel, což je v evropské konkurenci velmi dobrý výsledek.
„Docházková vzdálenost k barevným kontejnerům je pro mnoho lidí v otázce třídění odpadů rozhodující. Nyní to k nim máme ze svých domovů v průměru jen 91 metrů, což je zhruba 133 kroků," říká ředitel oddělení komunikace EKO-KOM, Lukáš Grolmus. Zároveň ale dodává, že dle nejnovějších statistik stále ještě 24% obyvatel udává, že má kontejnery dál než 130 metrů a jsou tedy lokality, kde je co zlepšovat.
Díky třídění odpadů v domácnostech a obcích vzniká surovina, která se na třídících linkách dotřídí na jednotlivé druhotné suroviny připravené k recyklaci a využití – pro výrobu nových produktů nebo jako zdroj energie či náhrada hnědého uhlí v teplárnách.
Tříděním systém snižuje zátěž životního prostředí – každoročně tříděním a recyklací obalových odpadů zachráníme ekvivalent zhruba 29 km^2 přírody, šetříme stromy, přírodní zdroje surovin a zamezujeme rozšiřování skládek. A díky třídění a recyklaci obalových odpadů jsme tak loni uspořili téměř 6 milionů MWh energie.

RECYKLACE ODPADŮ Z OBALŮ V SYSTÉMU EKO-KOM V ROCE 2019

22. KVĚTNA LETOŠNÍHO ROKU

Text a foto: Antonín Nešpor, archiv OSL

V pátek 22. května projdou pochodníci poslední etapu desátého ročníku návratu Lidických žen z Ravensbrücku do osvobozené vlasti.
Letošní ročník si tento transport smrti připomeneme setkáním v Novém Boru u Lípy Lidických žen, která roste ve Smetanových sadech, u pamětní desky připomínající tento 470 km dlouhý návrat pětice žen z Lidic.

Do Boru u České Lípy (jak se Nový Bor tenkrát ještě jmenoval) přišly jistě unavené, ale šťastné, že jsou „doma“ ženy: Anna Hroníková (*1907) se svou dcerou Miloslavou (*1925), Marie Kohlíčková (*1894) se svojí snachou Annou Kohlíčkovou (*1920) a Marie Zelenková (*1920). Těchto pět žen zastavila vojenská patrola pod velením pplk. děl. Josefa Sekáče, velitele 47. pěšího pluku. Ten ženy nechal dopravit do České Lípy do budovy tehdejšího kláštera, kde si mohly odpočinout a poprvé po třech letech spaly v Čechách.
Následný den dojely do Prahy a pak s kladenským autodopravcem Benďákem až do Buštěhradu, kde si je rozebrali jejich příbuzní.
O Lidicích ten večer stále nic nevěděly.
To nejhorší je teprve čekalo!...

Každoroční připomínky organizuje paní Milena Městecká, které bychom chtěli touto cestou poděkovat za potomky žen, kterých návraty z lágru domů svými aktivitami připomíná. Ke cti paní Mileny je nutné přičíst i její publikaci nazvanou „Evropa v agónii pochodů smrti 1944-1945“.

STĚHOVÁNÍ

Text a foto: Jaroslav Adamec, archiv OSL

Dříve než se začtete do mého dnešního článku, tak se omlouvám všem, na které jsem v mém minulém vzpomínání zapomněl, jako se mi to stalo v případě vedení Kulturního domu. Byla to paní Muselová, která chod KD řídila několik let. Hlavního pořadatele dělal pan Vodrážka. Oběma se bohužel omlouvám už „tam nahoru“.
Do Lidic jsme se přestěhovali z Kročehlav z německého „sídlunku“, jak se říkalo sídlišti po německých vyvrhelích. Domky, které dostaly lidické ženy po návratu z koncentračních táborů, tam stále jsou. Ulice, kde jsme bydleli, nese dodnes název Ulice lidických žen. Psal se rok 1950 a byly vánoce.
Jako děti jsme si hrály prakticky na staveništi. Nebyly chodníky ani silnice, ty se dodělávaly někdy v létech 1953-54. Lipová alej se vysazovala asi o dva roky dříve. Taky jsme chodily do starých Lidic, kde ještě byly známky základů po domech. Některé sklepy domů byly vytěženy, byl to záměr, aby bylo vidět, kde který dům stál, od toho se časem upustilo. Pláň po bývalé vesnici byla holá, jen několik stromů zbylo kolem potoka. Postupem času začala pláň zarůstat trávou a po vybudování Růžového parku byly vysazovány keře a stromy.
Moje babička chovala králíky a později i včely. Jezdil jsem s ní na trávu na pietní území. Měli jsme malý žebřiňáček, na kterém se tráva vozila. Já ho ale využíval taky ke kaskadérským kouskům. U našeho domu jsem na něm jel jako na koloběžce, než to z kopce nad kantýnou jelo samo, ojí jsem řídil. Jednou jsem předjel i pana Hromádku (místní pošťák), který na své motorce zajížděl do Makotřas. Dojel jsem až k potoku, kde mě pan Hromádka předjel. „Ty se na tom jednou zabiješ,“ pravil. Neměl pravdu. Já jsem tu a žebřiňák vzal už dávno za své.
Za vysvědčení v první třídě jsem dostal první kolo. To bylo něco jiného, svět se mě a kamarádům začal zmenšovat. Rozbitá kolena a odřené lokty však nemohly ohrozit naše vyjížďky. Šrotiště v Dubí, kam jsme jezdili pro pozůstatky války, našli se tam plynové masky, bajonety a taky torza pušek a pistolí, koupaliště ve Stehelčevsi, okolní vesnice a dokonce i staré letiště v Ruzyni, vidět letadla na vlastní oči, to bylo něco. Jednou jsem použil kolo jako „zbraň“. Státní statek v Buštěhradě zaměstnával hlídače, pana „H“, měl za úkol dávat pozor, aby se někdo nedopouštěl polního pychu. Nás kluky honil ze stohů, kde jsme si rádi hrávali. Nadával nám při tom do s…ů, parchantů a jiných nepěkných pojmenování, která se sem vůbec nehodí. My mu ale vždycky ujeli. Pan „H“ ale také jezdil na kole. Potkali jsme ho jednou v naší ulici, on jel proti mně, já jel proti němu. Začal jsme kličkovat, vlevo, vpravo. Takhle jsem dojel až k němu a on z toho kola spadl. Začal opět nadávat, ale kluci se mu smáli a zase jsme mu ujeli.
Na agronoma Hejného, také ze statku, jsme ale neměli. Jezdil na motorce, a jak nás viděl na stohu, přijel, vypnul motor a v klidu nás vyzval jednoho po druhém. Přehnul nás přes bandu motorky a každému vyplatil patřičnou odměnu svou obrovitou tlapou přes zadní partie.
Další kolo jsem dostal již dospělácké, s přehazovačkou. Ve třinácti letech jsme už

vyjížděli na delší trasy. Vypravili jsme se také stanovat přes noc do Višňové u Křivoklátu. Vedle nás stanovali dva manželské páry. Večer nás vybídly, ať jdeme s nimi do hospody. Poručili jsme si limonádu, hostinský řekl: „Tady se limonáda nepije“ a donesl nám pivo. Neopili jsme se, ale poslouchali jsme krásné trampské písničky, doprovázené kytarami a foukacími harmonikami. To byl náš první opravdový čundr.

Blížila se zima a my se připravovali na zimní sporty. Nabrousit brusle, připravit lyže, saně a boby. Boby se tenkrát koupit nedaly, nevyráběly se. Každý si je musel udělat sám z prkýnek a ze starých bruslí – šlajfek, nebo si boby upravil jak kdo uměl. Sehnali jsme prkna na dostavbách nových domků a zahradili potok v místech dnešního rybníka zvaného „Koupaliště“. Prkna byla vysoká asi metr a přes ně začala voda přetékat, to stačilo, aby se vytvořila vodní plocha, dlouhá tak 50 metrů od stavidla. A když přišly mrazy, tak mohli kluziště využívat děti i dospělí. Hrál se hokej a rodiče učili svoje děti bruslit.

Sáňkovat a lyžovat se chodilo na růžák, nebo na pietní území vedle starého hřbitova. Do Bělockého háje se na lyže vypravili jen ti odvážnější. Svah byl velmi prudký a musel se sjíždět přímo, tedy „šusem“ mezi stromy vzdálenými jen metr od sebe. Lyžovalo se na kdejakém kopečku, i v lesíku, co dnes začíná cyklostezka.

Byly také maléry, rozbitá okna, války mezi kluky, ale nikdy nic vážného. Když se přišlo na nějakou lotrovinu, tak následovalo pokárání: „Ty, ty, ty, to nesmíš!“ Ono se lépe poslouchá, to nesmíš, než TY nesmíš. Ty nesmíš kam? Do pionýrské

organizace. Šátkovaný jsem nebyl, ptal jsem se proč? Naše paní učitelka si mě vzala stranou a přátelsky mi řekla, abych se zeptal maminky. Doma jsem se zeptal. Máma mi důvod řekla. Babička dodala jen pořekadlo, nelez, kam tě nezvou. Pochopil jsem. Ještě jednou jsem nesměl. O tom se ale nebudu zmiňovat. Léta padesátá, to byla taková doba.
O letních prázdninách jsme stanovali pod vesnicí, v místech pod ulicí Josefa Stříbrného, dnes mezi dětským hřištěm a Oázou. Teď tam jsou nálety, ale dřív tam byla louka.
V noci jsme plnili bobříka odvahy. Vylosovali jsme pořadí, kdo půjde první. Vycházelo se po půlnoci. Kam? Na hřbitov. Kdo šel první, vzal třeba kapesní nůž a položil ho na nějaký hrob, třeba pana XY. Druhý šel, až se první vrátil a musel přinést kapesní nůž, který tam první nechal a na jiný hrob zase položit jinou věc.
Tak to šlo dál podle toho, kolik kluků ve stanech spalo. Stanovali jsme zde, když nám bylo tak mezi 13-15 roky. Mimo bobříka odvahy jsme ale také v noci navštěvovali ve dne vyhlédnuté zahrádky. Z takzvaných lupů jsme přinášeli meruňky, kedlubny, okurky a podobně. Nebyla to krádež, ale jen klukovina, jak nám řekl jeden z postižených našim lupem, když ho listy z kedluben, které jsme po cestě trhali, dovedli až k našim stanům. Nežaloval na nás, jen nám domluvil.
Na jaře, když už byly teplé noci, tak jsme spali u nás na zahrádce ve včelíně. Úly se včelami v něm bývaly jen do doby, pokud se je vyplatilo pěstovat. Pak babička včely zrušila. Ze včelína se od roku 1962 stala klubovna, kterou jsme nazvali „Medín“.
V „Medíně“ jsem udělal dvě palandy po třech lůžkách.
Jak jsme si chvilky v „Medíně“ užívali zavzpomínejte kluci a holky se mnou.
Škoda jen, že někteří už vzpomínají tam nahoře.

VLASOVCI PRAHU NEOSVOBODILI. JE TO HISTORIE PŘIKRYTÁ BALASTEM LŽÍ A NESMYSLŮ, ŘÍKÁ STEHLÍK

Text: www.info.cz, Michal Půr, Jan Palička

Dějiny sice píší vítězové, ale později by se toho měli zhostit kvalifikovaní a zodpovědní historici, říká vojenský historik a ředitel Památníku Lidice Eduard Stehlík. „Nesmíme dopustit, aby vše, co nás ovlivňuje, byly emoce. Musíme se držet faktů, a to nejen historikové, ale i politici,“ vysvětluje Stehlík v rozhovoru s Michalem Půrem. Jak vnímá spory o odstranění sochy maršála Koněva a osvobození Prahy? Co obnáší práce ředitele Památníku Lidice a jaké projekty chce realizovat? A proč odsuzuje kontroverzní reportáž České televize o údajném udavačství jedné z lidických žen?

Rčení, že dějiny píší vítězové, potvrzuje v rozhovoru s Michalem Půrem vojenský historik a ředitel Památníku Lidice Eduard Stehlík. „Po roce 1948 se to fatálně projevilo v tom, že dějiny byly odlidněné. Konkrétní příběhy konkrétních lidí z nich byly vymazány a bylo jedno, že to byli lidé bojující za svobodu Československa. Komunisté byli schopni z dějin vymazat i hrdinu sovětského svazu Josefa Buršíka,“ vysvětluje Stehlík. Psaní dějin vítězi je podle něj přirozené v bezprostřední fázi po

historických událostech. Poté by se ale úkolu měli zhostit k tomu kvalifikovaní historici s patřičnou zodpovědností.
Vliv „vítězného“ výkladu dějin Stehlík spatřuje i na sporech o události konce druhé světové války a osvobození Prahy, které se v uplynulých týdnech rozhořely v souvislosti s odstraněním sochy maršála Koněva. „Po 40 letech působení komunistické propagandy je výklad konce války v Praze překroucený a přikrytý balastem lží a nesmyslů,“ říká Stehlík a upozorňuje na skutečnost, že až nedávno se historikům podařilo dostat se k do té doby nedostupným utajovaným pramenům. Některé detaily složité historické mozaiky ale neznáme dodnes. „Je potřeba k tomu přistupovat nesmírně citlivě, ale když se o něčem celá léta nepsalo, tak to neznamená, že se to nestalo,“ dodává Stehlík.
V samotné kauze odstranění Koněvovy sochy z pražského náměstí Interbrigády Stehlík opětovně apeluje na nutnost držet se faktů a nepodléhat emocím. „Čím dále se od událostí vzdalujeme, odcházejí přímí svědci, tak jako by se nám vytrácela historická fakta a zůstávaly jen emoce. To samo o sobě není špatně, k dějinám a jejich zkoumání to patří. Faktů by se ale měli držet všichni – jak odpůrci, tak ti, kteří chtějí pomník vrátit a odmítají jeho umístění v muzeu,“ říká Stehlík s tím, že to samé platí i pro posuzování historické role Vlasovců.
„Je zcestné hovořit o tom, že Praha byla osvobozena vlasovci. V určitou chvíli sehráli pozitivní roli, ale hodně těch bojů si vybojovali Pražané sami. Je to vidět i na počtu padlých. Rudá armáda dorazila do města z větší části opuštěného nacistickou armádou, která den předtím podepsala kapitulaci,“ vysvětluje Stehlík.
Stehlík v rozhovoru přiznává i to, že kdyby mu někdo ještě před rokem řekl, že bude bez uniformy řídit Památník Lidice, považoval by to za neuvěřitelné. S památníkem spolupracoval během svého působení ve Vojenském historickém ústavu a jeho řízení nyní považuje za obrovskou zodpovědnost.
„Je to historické místo, kde se staly příšerné věci. Nejde o standardní muzeum nebo archiv, ale o paměťovou instituci,“ říká Stehlík. „Máte uchovat památku na ty povražděné obyvatele a to, co se tam stalo, aby se to nikdy neopakovalo, ale musíte řešit i úplně běžné věci jako posekaný trávník. Do toho musíte to místo i propagovat a pracovat s mládeží v rámci vzdělávacích programů,“ popisuje Stehlík náplň své práce.
Podle Stehlíka je pro ředitele lidického Památníku nutné si k celému místu nalézt zvláštní vztah. „Když jsem si prošel napsané knížky, tak snad nikdo nezačínal historií Lidic, ale až tím zločinem. Řekl jsem si, že pokud chce někdo tu vesnici mít rád a mít k ní vztah, tak musí vědět, kde si místní kupovali potraviny, kam chodili do hospody, kde si kupovali cigarety, že tam kluci hráli fotbal a hokej, měli sbor dobrovolných hasičů i s dětmi. Vidět tam osudy normálních lidí, kteří tam měli mnohdy několikasetletou historii. V tom údolí i teď vidím tu vesnici, ač tam už není,“ líčí Stehlík svůj pohled na věc.
Ve funkci ředitele by Stehlík rád usiloval o moderní způsob vyprávění příběhu Lidic. Inspirací mu je například interaktivní expozice polského muzea Varšavského povstání. „Dříve jsme si nedokázali představit, že prakticky každý bude mít chytrý telefon a že

Budou existovat počítačové programy, které jsou schopné tu vesnici dostat zpět do údolí a procházet se budovami. Dovedu si to představit, ale je to vše o penězích," říká Stehlík s vědomím toho, že v důsledku koronavirové krize se možná peněz na podobné projekty v sektoru památek nebude dostávat.
„Není to ale tak horentní suma, aby se s ní nedalo pracovat. K Lidicím v tomto smyslu máme velký dluh, a měli bychom usilovat o to, abychom z nich udělali něco lidem blízké, k čemu by získali vztah. Byl bych rád, kdyby do Lidic jezdilo více Čechů," uzavírá Stehlík.

ZPRÁVY Z KNIHOVNY: PROBÍHÁ REKONSTRUKCE, ALE VÝPŮJČKY ZPROSTŘEDKUJEME

Text: Jiří Černý

Vážení čtenáři,
dovolujeme si vás informovat, že Veřejná knihovna Lidice zůstává i nadále až do odvolání uzavřena. Přerušení provozu vynucené vládním opatřením proti šíření koronaviru jsme využili ke generálnímu úklidu, revizi knižního fondu a k zahájení dlouho očekávaných oprav a úprav vnitřních prostor knihovny, které budou pokračovat i během následujících týdnů.

Co se v knihovně děje?
Knižní fond jsme pečlivě zabalili a bezpečně uskladnili mimo knihovnu, aby byla místnost vyklizená a připravená pro realizaci oprav.
Na proběhlou instalaci nových elektrických rozvodů (původní rozvody se již nacházely v havarijním stavu) v současné době navazuje zednické začištění a oprava omítek.
A pevně věřím, že všechny čtenáře potěším dobrou zprávou, že jen u „hrubých oprav" nezůstane. Na veřejném zasedání obecního zastupitelstva konaném dne 13.5.2020 totiž zastupitelé schválili i provedení dalších úprav a obnovu vybavení knihovny (především regálů a nábytku).
Jsem si vědom, že právě modernizaci a zútulnění prostor vám – našim čtenářům – delší dobu dlužíme. Již před několika lety (ihned po výměně výloh) vznikl plán nové koncepce knihovny a od té doby se paní starostka snažila žádat v rámci nejrůznějších grantů a dotačních titulů o finance na realizaci. Bohužel se ukázalo, že v této oblasti mnoho dotačních příležitostí není a získat touto cestou potřebné finanční prostředky je prakticky nemožné. A je zřejmé, že situace se v tomto směru nezlepší. Proto se nyní věcí zabývalo obecní zastupitelstvo a je potěšující, že odsouhlasilo uvolnění finančních prostředků na modernizaci knihovny z rozpočtu obce.
Hlavním cílem je zútulnit prostor na „standard malé obecní knihovny 2020" – pořídit nové regály, funkční skříňky a změnit dispozice knihovny tak, aby se v ní čtenáři cítili dobře. To vše s ohledem na maximální efektivitu. Jsem si jist, že knihovna (a hlavně čtenáři!) si to zaslouží.

Trocha (dnes už 😊) historie

Do vybavení knihovny nebylo významněji investováno několik desetiletí. Současný stav a vybavení knihovny odpovídá tomu, jak byla knihovna v roce 2004 zařízena, když se přestěhovala z lidické Oázy. Tehdejší knihovník Zdeněk Fous využil svůj nevšední kutilský um a vesměs svépomocí se postaral o vybudování policových regálů, nástěnných poliček, výzdoby a dalších prvků umístěných v knihovně. To vše bylo doplněno nábytkem, který knihovně věnovali občané nebo podnikatelé jako vyřazený a nepotřebný. Za minimálních finančních nákladů (a ohromného lidského úsilí) vznikl velmi účelně vybavený prostor. Zdeňkovo prostorové uspořádání s využitím spousty promyšlených vychytávek umožnilo na poměrně malou plochu knihovny umístit velké množství knih i jiných informačních materiálů. Dodnes oceňuji vysokou kvalitu i chytrost provedení a před Zdeňkem smekám. Nicméně přes všechny klady tato koncepce již bohužel nevyhovuje současným potřebám a trendům a zároveň je na vybavení patrný zub času a opotřebení (většina kusů nábytku nebyla nová ani v době instalace).

Má knihovna ještě smysl a jaké jsou dnešní trendy?

Zejména na začátku tisíciletí v době nástupu a rozvoje Internetu, elektronických médií a digitalizace se objevovala řada proroctví předpovídajících úpadek tisku, knih a tedy i knihoven. Naštěstí se tyto předpovědi nenaplňují. Knihy (stejně jako například tištěné noviny a časopisy) mají na světě stále své místo a jsou v oblibě. Samozřejmě se trochu mění vkus čtenářů – nabídka knih se ale poptávce zdárně přizpůsobuje (nebo ji záludným marketingem i ovlivňuje 😊). A co je pro knihovny vysloveně příznivým jevem dnešní doby? Lidé (a tedy i čtenáři) jsou častěji „konzumenty“ – jde jim o obsah/užitek a necítí potřebu věci přímo vlastnit. Zatímco v obývacích pokojích našich babiček výsostné místo zaujímala domácí knihovna plná svazků, které mnohdy ani nikdo nikdy nepřečetl, v dnešním obýváku šetříme prostor na co největší počet palců UltraHD obrazovek a knížku si rádi přečteme a odložíme bez nároku na trvalé uskladnění. Tzv. „ekonomika sdílení“ (pronikající do všech oblastí lidského života) stejně jako poměrně vysoká cena knih dnes knihovnám nahrává – půjčit si knihu, přečíst ji a vrátit se prostě vyplatí. Na druhou stranu k onomu novému spotřebitelskému chování patří i to, že řada čtenářů už není vyslovenými „bibliofily“, tj. knihovna s tucty knih (často starého až starožitného vydání) vyrovnanými od podlahy ke stropu je neuchvátí. Do knihovny naopak chodí jako do obchodu – vyžadují přehledné uspořádání, rychlé vyřízení svého požadavku a samozřejmě příjemné prostředí. Právě v tom příjemném prostředí jsou pak ochotní se i zdržet a zalistovat v knihách, které je od pohledu zaujmou.

Čtenáři v Lidicích

Vážíme si toho, že služeb naší knihovny dlouhodobě využívá více než 30 registrovaných čtenářů všech generací. Ti v roce 2019 uskutečnili více než 250 individuálních návštěv a realizovali 340 výpůjček. Podobné počty máme zaznamenány i ve výkazech z předchozích let. Na tomto místě bych chtěl ale zmínit a vyzdvihnout ještě jede statistický údaj: zhruba polovinu našich čtenářů tvoří děti a na děti připadá i

necelá polovina výpůjček. To je v rámci malých obcí bez vlastní základní školy velmi příznivé a nadprůměrné číslo. Řada kolegů knihovníků totiž zoufalý nedostatek malých čtenářů uvádí jako největší problém a výzvu, s kterou se v malých obcích potýkají. Právě dětští čtenáři jsou totiž příslibem perspektivy do budoucna a samozřejmě i motivací.
Proto i my jsme přesvědčení, že knihovna má smysl a budeme se snažit, aby čtenáři i nadále chodili do knihovny rádi. Uvědomujeme si zodpovědnost, jakou vůči nim máme. Úprava a zvelebení prostor je jedním (nikoliv jediným) z nezbytných kroků. O dalším průběhu realizace rekonstrukce stejně jako o plánovaném termínu otevření knihovny vás budeme včas a rádi informovat.
Jak si zajistit výpůjčku v době uzavření knihovny?
Na závěr připomínám nabídku pro naše čtenáře, aby ani po dobu uzavření knihovny nezůstali bez knihy.
Všem čtenářům můžeme zprostředkovat v rámci meziknihovní výpůjční služby výpůjčku knih z fondu Středočeské vědecké knihovny v Kladně (SVK). Jak na to? Kontaktujte nás prosím na e-mailové adrese knihovna.lidice@email.cz a uveďte, o jaké knihy máte zájem (ať už konkrétní tituly nebo obecně žánr, autora, apod.). Knihy se pro vás budeme snažit s přihlédnutím na jejich dostupnost v kladenské knihovně zajistit a následně se s Vámi individuálně domluvíme na předání – knihy doručíme až k Vám. Služba je pro registrované čtenáře Veřejné knihovny Lidice zdarma. Fond SVK je velmi rozsáhlý a s jeho pomocí tedy dobu oprav prostor naší knihovny jistě přečkáme – každý zájemce bude mít nepochybně co číst. Pokud Vás nabídka oslovila, neváhejte se tedy s námi spojit!
Přejeme všem čtenářům Lidického zpravodaje krásné sluneční dny a hlavně pevné zdraví a pokud možno dobrou náladu podpořenou třeba i nějakou pěknou knihou 😊

ZPRÁVY Z OÁZY – MEMENTA LIDICE

Text: Michaela Indráková

Vážení a milí spoluobčané, dovolte mi, abych krátký příspěvek do červnového zpravodaje napsala nejen za Memento Lidice, ale především i sama za sebe. V prvé řadě jsem velice ráda a pevně věřím tomu, že nejsvízelnější část roku 2020 máme již za sebou. Těší mě, že i u nás v domě Oáza se pomalu vracíme do zaběhlých kolejí. Provoz kadeřnictví a masáží už byl zdárně obnoven, vrátili jsme se i ke cvičení jógy a v červnu také plánujeme setkání v rámci cyklu Literární kavárna 2020.
Za druhé bych ráda touto cestou poděkovala. Nerada bych na někoho zapomněla a nechtěně tak někoho urazila, ale chci především poděkovat všem, kteří se u mě nebo na obecním úřadě nahlásili jako dobrovolníci ochotní nám v Oáze pomáhat. Uvědomila jsem si, že v Lidicích i v blízkém okolí existuje spousta lidí, kteří nemyslí jenom na sebe, ale i na seniory (nejen) v naší Oáze.
Na tomto místě bych chtěla uvést poděkování rodinným příslušníkům a osobním přátelům obyvatel Oázy. Ukázalo se, že nikdo z obyvatel není úplně sám – každý má

někoho. S pomocí svých blízkých a známých, případně s pomocí si navzájem, se senioři dokázali v této těžké době o sebe postarat. Opravdu jsem moc ráda, že to všichni zvládli. Také bych chtěla poděkovat všem obyvatelům domu Oáza, že se chovali zodpovědně a ohleduplně sami k sobě, ale především ke svému okolí. Vím, že některá mnou zavedená opatření se jim příliš nelíbila, ale všichni do jednoho je respektovali.
Na závěr se pokusím ve zkratce shrnout poděkování těm, kteří mi na začátku pandemie utkvěli v paměti asi nejvíce. Děkuji paní starostce a Kláře Kalibové, že se postaraly a sehnaly nám dostatek dezinfekčních prostředků na řádný a bezpečný úklid, který s pečlivostí pravidelně vykonává Vlaďka Burkytová. Paní Vondruškové za zajištění prvních roušek. O roušky se dále staraly i paní Doušová s paní Dingovou. Taktéž děkuji neznámému pánovi (jehož jméno jsem bohužel zapomněla), který v Oáze zazvonil a bezplatně nabídl roušky. Paní Nešporové, která se se svým bezvadným návodem doneseným až do domu pokoušela naučit šít roušky i mě 😊 (Zatím to stále ještě neumím, ale budu cvičit). V neposlední řadě děkuji také rodinám Mezerovým, které nám také darovaly řadu ochranných pomůcek. A jak jsem se zmínila na začátku – děkuji všem těm, kteří byli ochotni nám v případě nouze s čímkoliv pomoci. Díky COVID-19 jsem poznala řadu nových a hodných lidí a zjistila jsem, že mezi námi stále žije více dobrých lidí než těch špatných.
A co říct závěrem? Ať nás Bůh opatruje a my se s uvolňování opatření radujeme, ale zůstáváme pokorní a poučení. Krásný konec jara a začátek léta Vám všem.

Program v Oáze červen 2020

Cvičení jógy

v pondělí od 19:00 do 20:00 hodin

1/6, 8/6, 15/6, 22/6, 29/6

Masáže v Oáze

v pondělí od 9:00 do 17:00 hodin

nutno objednat na tel. čísle 604 851 705 - pan Holík

Literární kavárna 2020

Měsíční cyklus 18. 6. 2020 od 15:00

New York

Poutavá přednáška a beseda s nám již známým Ing. Jiřím Emingerem z Kladna

POSTUPNÉ OBNOVOVÁNÍ PLNÉHO PROVOZU PID

Text: Ing. Filip Drápal, odbor marketingu, tiskový mluvčí

V návaznosti na postupná uvolňování jednotlivých opatření v souvislosti s pandemií Covid-19 jezdí od pondělí 11. 5. 2020 autobusy na městských linkách v Praze opět podle tzv. poloprázdninových jízdních řádů, které cestující znají z letošního ledna a února, nebo ze začátku pandemie Covid-19. Zastávky na znamení na autobusových i tramvajových linkách se od stejného data vrací do původního režimu.
V pondělí 11. 5. 2020 se v omezeném rozsahu rozjela také oblíbená lanová dráha na Petřín. Po skončení nouzového stavu budou v kratších intervalech podle

poloprázdninových jízdních řádů jezdit v Praze i tramvaje a v plném rozsahu bude obnoven provoz také vlaků a příměstských autobusů PID v Praze i Středočeském kraji.

Provoz autobusů na městských linkách v Praze ve srovnání s aktuálním prázdninovým provozem posiluje od 11.5.2020 cca o 6%, u tramvají se zkrátí od 18.5.2020 současný interval 10/12/10 na 8/10/10 minut (ráno/dopoledne/odpoledne), u páteřních linek č. 9, 17 a 22 pak na 4/5/5 minut.

Zastávky na znamení – návrat do původního režimu
Od pondělí 11.5.2020 se zastávky na znamení na městských autobusových i tramvajových linkách vrací do původního režimu. Autobusy a tramvaje na nich budou zastavovat při přítomnosti cestujících na zastávce, pro výstup je potřebné zmáčknout tlačítko STOP (u autobusů), respektive tlačítko pro otevření dveří (u tramvají). Při zastavení budou řidiči i nadále otevírat všechny dveře (kromě předních) kvůli rychlejší výměně vzduchu i cestujících ve vozidle.
Ostatní stávající opatření zavedená v souvislosti s pandemií Covid-19 zůstávají prozatím v platnosti tj. např. nastupování prostředními a dalšími dveřmi u všech autobusů na městských linkách a tramvají mimo 14T a 15T, zkrácení provozu vybraných linek do 22:30 či noční jízdní řády dle grafikonů pro pracovní den po celý týden. Školní linky, linka AE i nostalgická linka č.23 zůstávají nadále mimo provoz.

Obnovení provozu lanové dráhy na Petřín
V pondělí 11.5.2020 byl zahájen provoz lanové dráhy na Petřín v omezeném režimu, který vyplývá z platných mimořádných opatření vlády ČR. Převážet tak bude maximálně 30 cestujících v jedné kabině, tj. v každém oddíle 6 osob. Vzhledem k omezení kapacity vozy nebudou zastavovat na mezistanici Nebozízek, aby nedocházelo k překročení stanoveného maximálního limitu přepravovaných osob. Letní jízdní řád lanovky zůstává zachován v intervalu 10/15 minut, jak jsou cestující v tomto období zvyklí.

Plný provoz vlaků a příměstských autobusů v Praze a Středočeském kraji
Na základě rozhodnutí Středočeského kraje a následného odsouhlasení také Hlavním městem Prahou dochází k urychlení návratu rozsahu veřejné dopravy do normálního stavu u vlakových a příměstských autobusových linek PID na území Prahy a Středočeského kraje oproti původnímu předpokladu již od pondělí 18. května 2020. Některé školní spoje na části příměstských autobusových linek budou obnoveny již od středy 13. května 2020.

V praxi to znamená, že bude 18. května 2020 obnoven již avizovaný provoz posilových vlaků na páteřních linkách S7 a S9, v úsecích Praha – Řevnice, Praha – Český Brod a Praha – Lysá nad Labem bude opět zkrácen interval ve špičkách z 30 na 15 minut, v pracovní dny dopoledne také na lince S9 v úseku Praha – Říčany, a obnoven bude také provoz na městské železniční lince S49 z Roztok u Prahy do Prahy-Hostivaře. Zároveň bude oproti původnímu předpokladu uspíšen návrat i všech dalších

dočasně zrušených vlaků či omezení kapacity vlaků ve Středočeském kraji. Do plného provozu se 18. května 2020 vrátí také všechny příměstské a regionální autobusové linky (původní předpoklad byl 25. května 2020).

S ohledem na aktuální požadavky jednotlivých škol jsou již od středy 13. května 2020 obnoveny školní spoje na části příměstských a regionálních autobusových linek PID. Více informací o aktuálních jízdních řádech najdete na webu www.pid.cz/jizdni-rady.

Vlaky pro výletníky a Cyklobus vyjedou 23.května 2020
Po zahájení provozu posilových vlaků a autobusů zejména do oblasti Posázaví bude v návaznosti na postupná uvolňování jednotlivých opatření v souvislosti s pandemií kononaviru od soboty 23. května 2020 zahájen provoz následujících víkendových rekreačních vlaků:

- **Bezdězský rychlík** *(Praha hl. n. – Neratovice – Mladá Boleslav hl. n. – Bezděz)*
- Cyklovlak **Cyklo Brdy** *(Praha hl. n. – Beroun – Zdice – Příbram – Březnice – Blatná)*
- Výletní vlak **Český ráj** *(Praha Masarykovo n. – Nymburk město – Jičín – Libuň – Turnov)*
- **Kokořínský rychlík** *(Praha-Vršovice – Praha hl. n. – Neratovice – Mělník – Mšeno)*
- **Posázavský motoráček** *(Praha hl. n. – Vrané nad Vltavou – Čerčany)*
- **Pražský motoráček** (Praha hl. n. – Praha-Zličín)
- **Rakovnický rychlík** *(Praha hl. n. – Beroun – Křivoklát – Rakovník)*

Dětský výletní vlak **Cyklohráček** v trase Praha – Slaný (– Zlonice) vyjede vzhledem k výluce v úseku Středokluky – Slaný až o týden později, od soboty 30. 5. 2020.

Zároveň vyjede od soboty 23. května 2020 brdský **Cyklobus** (Dobřichovice, nádraží – Kytín) v původně plánovaném rozsahu.

GENERÁL GASTRO NASLADKO I NASLANO

Text: Michaela Klapalová

LEMON CURD (2 osoby)
Miluju citrony na milion variant. V tomto případě je to ideální dezert do slunného počasí, je jednoduchý, rychlý a chuťově dokonalý :)

Potřebujeme:
Šťáva z 1 citronu
2 vejce
50g moučkového cukru (nebo si namelte třtinový jako já)
60g rozpuštěného, ale ne moc horkého másla

Vejce našleháme s cukrem do pěny, ideálně šlehačem cca minutku. Pokračujeme ve šlehání a pomalu vléváme citronovou šťávu a posléze i rozpuštěné máslo. Tuto směs

vlijeme do misky vhodné do mikrovlnné trouby. Vlníme 2-3 minuty, po každé půlminutě vyndejte a promíchejte směs vidličkou. Jakmile krém změní konzistenci z řídké na hustou a přestane se na povrchu tvořit pěna máme hotovo.
Krém použijte jak máte zrovna chuť, buď ho dejte do misek vychladit jen tak, nebo proložte piškoty. Stejně tak krém lze využít jako náplň do různých dortíků nebo mufinů, myslím, že vás jistě napadne spoustu nápadů jak ho využít. Já ho mám nejraději samotný, pořádně vychlazený…a ideálně zapíjený kvalitním horkým espressem. ♥

TVAROHOVÉ MUFINKY S OVOCEM
Je to zdravé, sladké a dobré, co víc chtít? ☺

Potřebujeme:
Vaničku polotučného tvarohu
3 vejce
40g mletých oříšků (dle chuti nebo zásob)
40g ovesných vloček (ideálně jemných)
Ovoce (borůvky, jahody, meruňky,…co zrovna máte nebo vám chutná)
2 velké lžíce medu
(můžete přidat i nasekanou hořkou čokoládu)
Troubu si předehřejeme na 160 stupňů, všechny ingredience kromě ovoce smícháme dohromady. Ovoce poté jemně vmícháme do směsi a vše lžící nandáme do forem na mufinky. Pečeme zhruba 20-25 minutek.

HOVĚZÍ ROLKA SE ŠPENÁTEM A MRKVÍ
Ideální oběd či večeře, navíc ve fit variantě…mňam!

Potřebujeme:
1kg mletého hovězího masa
2 vejce
1 velká cibule
Česnek (podle chuti a hlavně podle toho, jaký česnek máte)
200g listového špenátu
2 mrkve
Koření (dejte na to co vám chutná, můžete použít nějakou směs, tam ale pozor na množství soli, nebo dejte na klasiku: kmín, majoránka, sůl, pepř)

Uvařte si mrkev do poloměkka. Špenátové listy dejte spařit horkou vodou, pak je vyždímejte a nakrájejte.
Mleté maso si ochutíme kořením a přidáme rozšlehaná vajíčka. Nakrájenou cibuli a česnek si lehce na trošičce oleje osmahneme a poté vmícháme do masové směsi.
Tu pak rozprostřeme na potravinové folii nebo pečícím papíru, poklademe špenátovými listy a vařenou mrkví. (Nebo varianta 2, kdy prostě nasekaný spařený špenát a nasekanou vařenou mrkev zamícháme do masové směsi, uděláme šišku a

máme hotovo a připraveno k pečení. Já osobě asi preferuji tu první variantu, neboť špenát a mrkvička udělají moc hezkou mozaiku při krájení a to na talíři vypadá prostě skvěle!) Maso zamotáme ve tvaru rolády a přendáme na plech. Tam ho ještě můžeme posypat grilovacím kořením bez soli.
Pečeme zhruba 1,5-2 hodiny v troubě na 180 stupňů.

KUŘECÍ NUDLIČKY S RAJČATOVO-BAZALKOVOU OMÁČKOU

Potřebujeme:
2 kuřecí nebo krůtí prsa
1 cibule
Olivový olej
10 cherry rajčátek (nebo 4-5 klasických) nebo nahraďte plechovkou sekaných
Čerstvá i sušená bazalka
4 stroužky česneku
Kečup (jemný či ostrý dle chuti, ideálně slazený stevií), 2-4 lžíce
Grilovací koření, pepř, sůl

Kuřecí maso nakrájíme na nudličky, osolíme, opepříme, okořeníme. Na olivovém oleji ho orestujeme, až začne zlátnout, přidejte opéci nakrájenou cibulku.
Podlejeme vodou (nebo vývarem), stačí zhruba hrnek a dusíme cca 10 minutek.
Vyndáme si maso na stranu. Do šťávy přidáme rajčata, česnek a sušenou bazalku, opět 10 minut podusíme a poté tyčovým mixérem rozmixujeme.
Přidáme kečup, dochutíme pepřem a solí, eventuelně dosladíme medem.
Do hotové omáčky vrátíme maso a natrháme čerstvou bazalku.
Podáváme s vařenou rýží, bulgurem, quinoou či kuskusem Mňam!

AVOKÁDOVO-VAJÍČKOVÁ POMAZÁNKA

Poslední dobou ujíždím na avokádu. Je to podle mě hodně specifická potravina, buď ho milujete nebo nesnášíte. Já patřím do té první kategorie a mohla bych ho jíst denně☺. Navíc je velmi zdravé a nutričně výživné!

Potřebujeme:
1 zralé avokádo
4 vajíčka (ideálně nulky či jedničky)
1 lžíci dijonské hořčice
1 jarní cibulka
Sůl, pepř, chilli

Uvaříme si vajíčka tak, aby byl žloutek krásně mazlavý, ne úplně dovařený. Trvá to cca 5 minut, záleží ale na velikosti vajíček. Avokádo rozkrojíme napůl, vydlabeme dužinu, rozmačkej v misce. Oloupaná nakrájená vajíčka přidej k avokádu, vidličkou opět pomačkej, přidej najemno nasekanou cibulku, hořčici a dochuť solí, pepřem a chilli. Můžeme mazat na chlebík. Dobrou chuť!

Reklama tiskárny

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Lidická knihovna je stále až do odvolání uzavřena z důvodů rekonstrukce.

Děkujeme za pochopení. Jirka Černý a Míša Indráková

Lidický zpravodaj č. 06/2020. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20. 06. 2020 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávního celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: http://www.obec-lidice.cz/. Místo vydání: Lidice Připravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 25.5.2020
Roznášku v obci zajišťují: Zastupitelé obce.
Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu